

Halloween, een waarschuwing voor christelijke ouders!

Door voormalig New Ager J. Michaelsen:
<https://www.lighthouse trailsresearch.com/blog/?p=32969>, 8-10-2021

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, inkorting, plaatjes en voetnoten door M.V.

HELL-OWEEN

Doet u hieraan mee? De hel verwacht u!

TROETEL-GEESTEN?

De meesten van ons in de Verenigde Staten zijn opgegroeid met het observeren van Halloween in een of andere vorm. Vanaf het moment dat we op de kleuterschool zitten, maken we tekeningen of uitsneden van sinistere zwarte heksen - hoe lelijker hoe beter. We maken schilderijen van gruwelijke zwarte katten met glimmende, boze, oranje ogen; we hangen grijnzende papieren skeletten met dansende ledematen op; we lijmen spook- en vleermuisмобиelen in elkaar; en we ontwerpen demonische gezichten voor onze pompoenen.

Gedurende enkele jaren zorgde een bedachtzame kleuterjuf in Zuid-Californië zelfs voor geesten voor haar leerlingen om mee te communiceren op Halloween. Ik sprak met een van de moeders van die school die me vertelde dat haar zoontje naar huis was gestuurd met een briefje van de leraar met de mededeling dat hun kind de volgende dag een “speciale vriend” mee naar huis zou nemen. Het kind moest zijn ‘vriend’ koesteren, hem een naam geven, voeden en ermee praten – allemaal als onderdeel van een speciaal klassenproject dat was ontworpen om “de verbeelding van het kind te ontwikkelen”.

De volgende dag kwam het jongetje thuis met een verzegelde envelop, samen met expliciete instructies dat zijn ouders deze niet mochten aanraken; alleen het kind mocht de envelop openen. Mama zei: “dat zal wel!” en opende hem prompt. Binnenin was er een 15 centimeter dik oranje wollen touwtje met een knoop om een lus te maken die op een hoofd leek. De gekopieerde “brief” die dat vergezelde luidde als volgt:

Spookhuis
Begraafplaatslaan 001
Spookstad

Beste klant,

Bedankt voor uw bestelling. Je geest is precies wat je hebt besteld. Je zult merken dat je geest aan een oranje touwtje is bevestigd. Maak de speciale knoop niet los totdat je klaar bent om je geest te laten gaan.

Je geest zal je vertellen wanneer hij honger heeft en wat hij het liefst eet. Hij slaapt de hele dag in de lucht naast je. Hij houdt vooral van rustige plekken waar spinnenwebben, krakende planken en hoeken zijn.

Als je de bovenstaande aanwijzingen opvolgt, heb je een heel gelukkige geest.

Hoogachtend,

Hoofdgeest

De moeder, een christen, keurde het idee niet goed dat haar zoon een geest als troetelgeest zou aanpakken, hoe zindelijk ook. Ze was ook een beetje achterdochtig dat haar zesjarige werd aangesproken als “Beste klant”. Dus nam ze het ding in beslag en zette het in de garage op een legplank totdat ze kon beslissen wat ze ermee moest doen. De volgende dag was haar zus in de garage voor een boodschap, zich niet bewust van de kwestie van de “geest in het touw”. Plotseling schrok ze van het gevoel van een dreigende aanwezigheid om haar heen. Ze hoorde de geluiden van een kat die in de hoek sist en zoiets als een “praatgrage pop” die onsamenhangend tegen haar mompelt. Later die avond gooiden ze het “spooktouw” in de vuilnisbak, baden tot de Heer om de entiteit te verwijderen en hadden nooit meer last van de “aanwezigheid”. Dit gezin had er geen enkele moeite mee om te geloven dat er inderdaad een geest met hun zontje naar huis was gestuurd en dat het niet zo leuk was dat hij aan een christelijk huishouden was toegewezen.[2]

De Halloween-geesten werden het jaar daarop weer uitgedeeld door dezelfde lerares. De christelijke moeder wist de envelop, met de oranje spookdrager, te bemachtigen en naar mij op te sturen. Het is natuurlijk mogelijk dat de leraar er niets sinisters mee bedoelde. Misschien was het voor haar gewoon een schattige oefening in verbeelding voor haar kleuters. Niettemin, in het licht van de verklaarde intentie van veel transpersoonlijke¹ (d.w.z. een tak van de psychologie die zich richt op mystiek en het occulte in de zoektocht naar transcendentie) opvoeders om kinderen kennis te laten maken met spirituele gidsen, kan ik niet anders dan nieuwsgierig zijn naar elke leraar die de kinderen naar huis stuurt met “denkbeeldige vrienden”.

DOOR DE KERK GESPONSORDE HORROR

Zelfs in de kerk² is Halloween een tijd van griezelig plezier en dito spelletjes. Een willekeurig aantal evangelische kerken, altijd hun jeugdprogramma's en diensten indachtig, zullen spookhuizen sponsoren die zijn ontworpen om de kinderen af te schrikken. Van 1970 tot 2001 in Bakersfield, Californië, was Youth for Christ's Campus Life een co-sponsor van “Scream in the Dark”, een evenement dat elke avond werd gehouden gedurende ongeveer een week voor Halloween. Minstens 20.000 mensen “trotseren elk jaar de huiverige corridors en donkere gangen” om griezelige figuren, angstaanjagende tunnels en geschreeuw in het donker mee te maken.[3]

Hoewel veel kerken zijn overgestapt van Halloween-activiteiten naar alternatieve evenementen op Halloween, zoals oogstfeesten, staan talloze christenen hun kinderen nog steeds toe om Halloween te vieren met van deur-tot-deur “trick or treating”³ en het verkleeden in enge kostuums. De christelij-

¹ Transpersoonlijke psychologie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Transpersoonlijke_psychologie.

² Zie hier maar eens <https://www.heiligewillibrorddeurne.nl/all-hallows-eve/>.

³ Kinderen roepen aan de deuren trick or treat!, waarbij de keuze wordt gegeven tussen slachtoffer van een plagerijtje te worden (trick) of iets lekkers (treat, meestal snoep) te geven, <https://nl.wikipedia.org/wiki/Halloween>.

ke acteur Kirk Cameron⁴ (*Left Behind-films* en *Fireproof*) heeft zich publiekelijk uitgesproken voor Halloween. In een interview met een populair online christelijk tijdschrift verklaarde Cameron dat christenen “het grootste Halloween-feest in hun wijk zouden moeten hebben”. Cameron zei dat hij er geen probleem mee had dat christenen zich verkleedden in duivels-, spook- en andere traditionele Halloweenkostuums, omdat ze het konden doen als een manier om te getuigen tot ongelovigen.[4]

Maar is deze door de kerk gesponsorde horror een goed idee? Er zijn een aantal redenen waarom dat niet zo is. Om te beginnen kan verschrikking doden. Toen mijn man een tiener was, verloor het gezin naast hem hun peuter op Halloween toen de kleine de deur opende voor trick-or-treaters. Hun afschuwelijke uiterlijk en geschreeuw maakten het kind zo getraumatiseerd dat hij letterlijk ter plekke dood neerviel. Dat is misschien een zeldzaam voorbeeld, maar feit blijft dat het terroriseren van kinderen gevaarlijk is.

Door de kerk gesponsorde horror is geen nieuw fenomeen. De Lutherse kerk van mijn man in New York sponsorde altijd een “Chamber of Horrors” toen hij een jongen was, compleet met fluorescerende skeletten, enge pop-ups, geschilde druiven om dode oogballen te simuleren en een kom koude spaghetti die verondersteld werd . . . te zijn, wel ja, je weet wel. Hoe dan ook, ze lieten je je hand erin steken en sommige kinderen brachten de rest van de nacht door met overgeven.

Halloween is een volwaardige nationale kinderspeeldag geworden, maar voor honderdduizenden mensen in de westerse wereld (en hun aantal groeit gestaag) is Halloween een heilige tijd, het oude heidense festival van vuur en dood.

DODENFEEST

De oorsprong en tradities van Halloween kunnen duizenden jaren teruggaan tot de dagen van de oude Kelten en hun priesters, de druiden. De vooravond van 31 oktober markeerde de overgang van de zomer naar de duisternis van de winter. Het markeerde het begin van het Keltische nieuwjaar. Het feest van Samhain was een angstaanjagende nacht, een gevreesde nacht, een nacht waarin volgens sommige heidense tradities grote vreugdevuren werden aangestoken voor Samana, de Heer van de Dood, de duistere Arische god die bekend stond als Magere Hein⁵, de leider van de voorouderlijke geesten.[5]

In deze nacht stonden de geesten van de doden op, rillend van de komende winterkou en op zoek naar de warmte en genegenheid van de huizen die ze ooit bewoonden. En nog koudere, donkerdere wezens vulden de nacht: boze heksen die door de nacht vlogen, [6] hobgoblins⁶ en kwaadaardige pooka's⁷ die verschenen in de vorm van afschuwelijke zwarte paarden. Demonen, feeën en geesten zwierven rond toen de deuren van de grafheuvels wijd opengingen,[7] waardoor ze vrije toegang gaven tot de wereld van levende mensen. Deze walgelijke wezens waren meestal niet in een bijzonder goed humeur tegen de tijd dat ze arriveerden, en men vreesde dat tenzij deze geesten werden gesust en gekalmeerd met offers en geschenken, ze onheil en wraak zouden aanrichten door gewassen te vernietigen, vee te doden, melk zuur te maken en in het algemeen het leven ellendig te maken.

Zo was het dat families aanboden wat hen het meest dierbaar was: voedsel – een “treat” waarvan ze vurig hoopten dat het voldoende zou zijn om elke “trick” te compenseren die de spookachtige afpersers anders in de verleiding zouden kunnen brengen om te teisteren.

De oude Keltische dorpelingen realiseerden zich echter dat enkel het voeden van de geesten misschien niet genoeg was om hen weg krijgen. De ghoulies⁸ zouden kunnen besluiten dat het onbeleefd zou zijn om als het ware te eten en weg te gaan, en zouden gewoon in de verleiding kunnen komen om te blijven rondhangen.

⁴ Geciteerd in <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Roma-Downey.pdf>.

⁵ Engels Grim Reaper: Magere Hein, Pietje/Heintje de Dood; https://nl.wikipedia.org/wiki/Magere_Hein.

⁶ Een Hobgoblin (Eng.) is een kobold, of gnoom, of kabouter, of boeman, of spook. (Van Dale E/N).

⁷ Pooka: kobold, kwelduivel, boze geest (Van Dale E/N).

⁸ Ghoul: lijkenetende demon, grafschender, monster, <https://nl.wikipedia.org/wiki/Ghoul>.

Dat kan uiteraard niet zijn. Zo ontstond de praktijk van het kleden met maskers en kostuums: uitgekozen dorpelingen vermomden zich als de gevallen wezens in het algemeen en namen mystiek hun attributen en krachten over. De “mummers”, zoals ze werden genoemd, trokken van huis tot huis om het oude Keltische equivalent van beschermingsgeld te verzamelen en raasden de geesten vervolgens de stad uit als ze er doorheen waren.

Ze droegen jack-o'-lantaarns om hun weg te verlichten – rapen of aardappelen met angstige, demonische gezichten erin gekerfd waarvan ze hoopten dat ze de demonen om hen heen zouden imponeren, zo niet intimideren.[8]

OFFER EN VUUR

Als onderdeel van hun oude nieuwjaarsritueel werden enorme heilige vreugdevuren aangestoken op het platteland van Wales, Ierland en Frankrijk - vuren waarmee elk huis in het dorp hun haardvuren opnieuw zou aansteken (die ritueel waren gedooft, zoals aan het einde van elk jaar). De dorpelingen verzamelden zich en dansen rond het vreugdevuur, waarvan ze geloofden dat licht en warmte de zon zouden helpen de koude, donkere winter door te komen.[9]

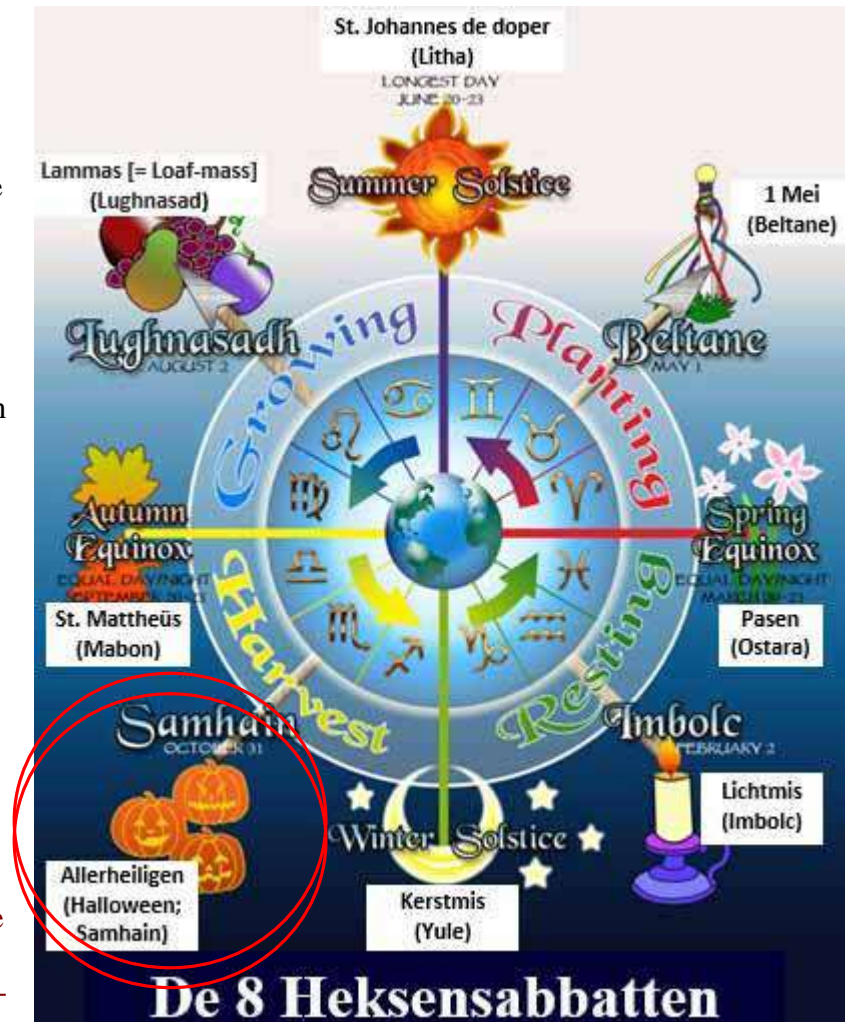
Maar de grote vuren dienden ook een ander doel: in deze nacht werden onuitsprekelijke offers gebracht door de druïdepriesters aan de Heer des Doods. Lewis Spence zegt in zijn boek *The History and Origins of Druidism*:

“Bepaalde schrijvers over de Keltische geschiedenis hebben verontwaardigd ontkend dat de druïdische kaste ooit de afschuwelijke rite van mensenoffers heeft beoefend. Het lijkt echter geen twijfel dat ze het hebben gedaan. Tacitus zinspeelt op het feit dat de druïden van Anglesea “hun altaren bedekten met het bloed van gevangenen”. Als we de woorden van Caesar moeten geloven, was het mensenoffer een frequent en gemeenschappelijk element in hun religieuze procedure. Hij vertelt ons dat er geen offer mag worden gebracht, behalve in de aanwezigheid van een druïde”. [10]

Het is in zijn Commentaren dat Caesar spreekt over de grote mandwerken [wicker images] “waarin door de Druïden werd gezegd dat ze tientallen mensen levend verbrandden”. [11]

Sommige moderne heksen kunnen nog steeds ontkennen dat de druïdische religie, waarop veel van hun overtuigingen en praktijken zijn gebaseerd, ooit mensen- en dierenoffers heeft beoefend als onderdeel van hun “vredelievende natuurreligie”. Maar sommige bekende heksen hebben inderdaad de moorddadige neiging van de oude religie erkend:

“Verzoening, in de oude dagen toen men dacht dat overleven ervan afhing, was een grimmige en ernstige aangelegenheid. Er kan weinig twijfel over bestaan dat het ooit ging om mensenoffers – van misdadigers die voor dat doel waren gespaard of, van een ouder wordende koning; het lijkt ook weinig twijfel dat deze rituele sterfgevallen door vuur gebeurden”. [12]

De druïden (van het Gaelische woord *druwid*, wat “een wijs man” of “magiër” betekent [13]) zouden zorgvuldig kijken naar het kronkelen van de slachtoffers in het vuur (of het nu mensen of dieren zijn) en vanuit hun doodspijnen zou de toekomst van het dorp worden voorspeld. Het Feest van Samhain was zeker niet het enige feest waarop de Druïden mensenoffers brachten. Offerslachtoffers werden ook verbrand in hun heilige vuren tijdens het lentefeest van Beltane dat aan de vooravond van de eerste mei werd gehouden als onderdeel van hun vruchtbaarheidsrituelen.[14] Volgens oude historici lijkt het er dus op dat het offeren van mensen en dieren een bijzonder schadelijke en alomtegenwoordige gewoonte was onder de druïden.

De Farrars, bekende auteurs en praktiserende heksen in Ierland, vertellen ons dat “later, uiteraard, werd het verzoeningsoffer symbolisch ...” maar vermelden dan dat het koninklijke offer in Samhain mogelijk is blijven hangen in de vorm van dierlijke substituten. De Farrars vertellen ons over ten minste één dierlijk offer waarvan ze wisten dat het plaatsvond in hun dorp “binnen levende herinnering”. [15]

DE GEEST VAN HALLOWEEN

Op een Halloween dag enkele jaren geleden, keek ik naar een herhaling van *Garfield's Halloween Adventure*. Garfield was dolblij met het besef dat Halloween een avond was waarop hij gratis snoep mocht binnenharken. “Dit is de avond waarvoor ik ben gemaakt”, riep hij met evenveel enthousiasme als Garfield altijd lijkt op te brengen.

Hij besluit de arme nietsvermoedende Otie, een buitengewoon dom (hoewel vertederend) hondje, mee te nemen, zodat Garfield zijn persoonlijke snoepvangst kan verdubbelen. Goed... misschien geeft hij Otie een snoepje voor zijn moeite.

Dan pauzeert Garfield plotseling in zijn machiavellistische mijmeringen en vraagt zich af: “Ben ik te hebberig? Moet ik mijn snoep delen met mensen die minder fortuinlijk zijn dan ik? Mis ik de geest van Halloween?”

Zou het niet mooi zijn als dat inderdaad de geest van Halloween was! Maar niets is minder waar.

De “geest van Halloween” wordt nauwkeuriger onderscheiden in de horrorfilms en dvd's die traditioneel ter ere van het seizoen worden uitgebracht.[16] Populaire filmische “schatten” zoals *Halloween* (en zijn drie vervolgen), *Friday the 13th* (drie ervan), *Halloweennight*, *Tale of Halloween*, en een aantal hakmes-, bloed- en gore moord- en terreurfilms zijn trouwer aan de oorspronkelijke “geest van Halloween” – de geest van plotselinge dood en moord.

SPIRITISTISCHE GEMEENSCHAP

Moderne heksen zouden met klem ontkennen dat hun viering iets te maken heeft met de demonische verschrikkingen die worden afgebeeld in films als *Friday the 13th*. Voor hen is Halloween een van de vier grotere sabbatten die gedurende het jaar worden gehouden. Het is de tijd van de oogstviering – dat seizoen waarin de Grote Godin gaat slapen voor de lange wintermaanden en plaatsmaakt voor de gehoornde God van jacht en dood, die zal regeren tot haar terugkeer op de eerste mei. Het is een tijd van rituelen en van het bevrijden van persoonlijke zwakheden,[17] een tijd voor feesten en vreugdevolle vieringen. Het is ook een tijd om te communiceren met de geesten van de doden.

Heksen Arnold en Patricia Crowther zeggen:

“Halloween is altijd het Festival van de Doden geweest en werd beschouwd als de beste tijd om contact te leggen met degenen die waren overleden. Tegenwoordig proberen spiritisten contact te leggen met de overledenen door middel van “spirituele gidsen” – Amerikaanse indianen, Chinese mannen, nonnen, priesters en zelfs kleine meisjes. Heksen trachtten contact te leggen via de god van de Dood zelf. Dus toen het vreugdevuur was afgebrand, hield de priesteres, in haar nieuwe rol als de god, een schedel tussen haar handen en gebruikte deze zoals een kristallen bol.

Dit was het soort necromantie dat beoefend werd eeuwen voordat de Fox Sisters⁹, met hun “poltergeist-rappings” [= klopgeest-geklop], de moderne rage voor spiritisme begonnen”. [18]

De Kelten, zo zeggen dat de Crowthers, lagen soms op graven tijdens Halloween, in de hoop een woord van wijsheid te horen van de geesten van de lijken onder hen. En de Crowthers pochen dat “de hogepriesteressen net zo succesvol waren in het contact leggen met de doden als onze eigen mediums”. [19] Volgens een oude heks met wie ik ooit sprak, zijn ze dat nog steeds. Communiceren met de geesten van de doden is een vast onderdeel van de Halloween-rituelen van hun covens¹⁰.

Enkele jaren geleden verscheen in een artikel in de *Los Angeles Times* een verhaal over de vieringsrituelen van een bepaalde coven tijdens Halloween. Het verhaal beschreef het ritueel en vertelde vervolgens dat het “vandaag in het hele Southland zal worden herhaald als heksen hun belangrijkste feestdag, Samhain of Halloween, vieren, wanneer ze geloven dat de sluier tussen de werelden dun wordt, waardoor bezoeken met geesten mogelijk worden”. Sommige heksen zullen het Ouija-bord gebruiken om contact te leggen met de doden. Anderen zullen een verduisterde scrying¹¹-spiegel gebruiken waarin ze staren totdat de gezichten van hun geliefde overledenen zogenaamd verschijnen. Anderen kunnen een glazen bol gebruiken of “rustig rond de ketel zitten, starend in de wierookwalm, pratend over wat ze zien en voelen”. [20]

SATANISCHE PRETMAKERIJ

Terwijl de heksen het Halloween-seizoen doorbrengen met het instoppen van hun godin voor haar lange winterslaap en stoeien in vreugdevolle gemeenschap met de geesten van de doden, is er een andere religieuze groep die net zo serieus is over haar Halloween-vieringen: de satanisten. Halloween is voor hen een meer sinistere en directe viering van de dood en Satan. In tegenstelling tot de heksen, van wie de meesten het bestaan van Satan niet eens erkennen, zijn de satanisten vrij openhartig over wie precies de gevreesde “heer van de dood” is, en ze vieren Halloween als een van de twee hoogst onheilige dagen.

Zoals het geval is onder de heksen, hebben verschillende “denominaties” van satanisten hun eigen eigenaardige tradities, overtuigingen en praktijken in deze nacht. Voor sommigen van hen is Satan geen echte, specifieke entiteit, maar eerder de personificatie van het kwaad dat in alle mensen woont, een “duistere verborgen kracht in de natuur die verantwoordelijk is voor de werking van aardse zaken”. [21]

Anderen satanisten echter – cult satanisten – begrijpen dat Satan inderdaad heel echt is. Voor hen zijn de offers die hij eist helemaal niet symbolisch. [22] Zij geloven dat het bloedoffer van onschuld, dat Satan eist als de ultieme godslastering en teken van toewijding aan zichzelf, inderdaad heel letterlijk moet zijn. Op verschillende momenten in het jaar, maar vooral tijdens de maand oktober, meldt de politie in het hele land dat ze de overblijfselen van dieren hebben gevonden - sommige met het bloed gedraineerd, anderen met verschillende ontbrekende organen, sommige zorgvuldig gevild terwijl het gemartelde wezen in leven bleef. Ze worden vaak gevonden op plaatsen die erop wijzen dat er een vorm van ritueel heeft plaatsgevonden. Wanneer er geen altaar of pentagram of andere symboliek in het bewijsmateriaal is, is het volkomen waarschijnlijk dat een neofiet of zelfbenoemde satanist gewoon oefent om ervoor te zorgen dat het “offer” letter-perfect¹² is voor de ceremonie.

Vanwege zijn onschuld en kwetsbaarheid wordt een klein kind door deze satanisten gezien als het perfecte offer aan hun Meester. Het kind wordt gezien als een representatie van het Christuskind, en Hij is het die ze belasteren en symbolisch vernietigen in de langdurige en wrede marteling en het doden van het kind. Na de dood van de baby zullen de leden allemaal een deel van het hart van de kleine eten en zijn bloed drinken.

⁹ De Fox sisters waren drie zussen van New York die een belangrijke rol speelden in de creatie van het spiritisme, https://en.wikipedia.org/wiki/Fox_sisters.

¹⁰ Coven: heksensamenkomst - <https://nl.wikipedia.org/wiki/Coven>.

¹¹ Scrying, ook bekend onder “seeing” of “peeping” is de praktijk van het kijken in een gepast medium [bv. glazen bol] in de hoop van het detecteren van significante boodschappen of visioenen - <https://en.wikipedia.org/wiki/Scrying>.

¹² Letter-perfect: vlekkeloos, foutloos, tot in de puntjes. (Van Dale E/N).

RONSELAARS VOOR SATAN

Halloween is ook een belangrijk rekruteringsseizoen voor de satanisten. Net zoals de overheid undercover narcotica agenten op verschillende middelbare scholen zal plaatsen om erachter te komen wie drugs op de campus verhandelt of gebruikt, zo kunnen sommige satanisten kinderen plaatsen op de scholen die er alleen zijn om potentiële leden of slachtoffers onder de studenten te onderscheiden. De Dungeons & Dragons¹³ clubs zijn belangrijke jachtgebieden voor hen, net als andere groepen en clubs gebaseerd op middeleeuwse thema's.

Door de kerk gesponsorde "spookhuizen" zijn ook vruchtbare rekruteringscentra. De satanisten kijken uit naar die kinderen die een duidelijke neiging tonen tot het macabere en het sinistere, en ze nodigen hen uit voor een "echt goed" feest dat elders wordt gehouden, wat een ritueel op een lager niveau blijkt te zijn dat wordt gehouden met het doel deze kinderen in het satanisme in te wijden.

NAVOLGERS VAN GOD

Efeziërs 5:1 vermaant ons om navolgers van God te zijn. Kun je je voorstellen dat de Heer Jezus zich verkleedde als Satan, of als een van de demonen die Hij die week uitwierp, of misschien als een druïdepriester, alleen maar omdat het het feest van Samhain was en Zijn discipelen die avond een feestje gaven ter ere van de traditie? Of zie je de apostelen zich vermommen als tempelprostituees of als aanbidders van de god Moloch, aan wie de Kanaänieten (en zelfs de Israëlieten in hun donkere dagen) hun kinderen offerden?[23]

Halloween is een dag waarop vrijwel elke occulte praktijk die God "gruwel" heeft genoemd, wordt verheerlijkt.

"Wanneer u in het land komt dat de HEERE, uw God, u geeft, mag u niet leren handelen overeenkomstig de gruweldaden van die volken. 10 Onder u mag niemand gevonden worden die zijn zoon of zijn dochter door het vuur laat gaan, die waarzeggerij pleegt, die wolken duidt of aan wichelarij doet, die een tovenaars is, 11 die bezweringen doet, die een dodenbezweerder of een waarzegger raadpleegt, of die de doden raadpleegt. 12 Want iedereen die zulke dingen doet, is een gruwel voor de HEERE. En vanwege deze gruweldaden verdrijft de HEERE, uw God, deze volken van voor uw ogen uit hun bezit. 13 Oprecht moet u zijn tegenover de HEERE, uw God. 14 Want deze volken, die u uit hun bezit verdrijven zult, luisteren naar wolkenduiders en waarzeggers. Maar de HEERE, uw God, heeft dat u niet toegestaan" (Deuteronomium 18:9-14).

"Maar het is maar voor één nacht!" roepen sommigen. "Het is alleen maar leuk voor de kinderen!" Als dit het is hoe je je voelt, dan moet je begrijpen wat het Woord van God tegen je zegt:

"U mag u de weg van de heidenvolken niet aanleren" (Jeremia 10:2).

"Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? 15 En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? 16 Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. 17 Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zeg de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen" (2 Korintiërs 6:14-17).

"Nee, ik zeg dit omdat wat de heidenen offeren, zij dat aan demonen offeren en niet aan God, en ik wil niet dat u met de demonen gemeenschap hebt. 21 U kunt niet de drinkbeker van de Heere drinken én de drinkbeker van de demonen. U kunt niet deelhebben aan de tafel van de Heere én aan de tafel van de demonen" (1 Korintiërs 10:20-21).

Het is tragisch dat veel mensen in de kerk dit vergeten zijn: "Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid" (2 Timotheüs 1:7), en dat geldt ook voor Halloween! Te veel van onze kinderen zijn kwetsbaar gemaakt voor een geest van angst en voor het occulte, waar we toestaan dat het geloof in God wordt uitgedoofd door deel te nemen aan de duisternis van deze wereld.

¹³ [https://nl.wikipedia.org/wiki/Dungeons_%26_Dragons_\(rollenspel\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Dungeons_%26_Dragons_(rollenspel))

Na de intrekking van de Witchcraft Act in Engeland in 1951 beleefden de Heksen en Satanisten een ervaring die momenteel in volle gang is. U weet misschien niet al te veel over heksen of satanisten, maar ik garandeer u dat de meeste kinderen dat wel weten in deze gecomputeriseerde, internet- en sociale mediawereld van vandaag.

“Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht ... 11 En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer” (Efeziërs 5:8, 11).

Eindnoten

1. 1 John 3:8.

2. Back in 1985, there was an outfit that called itself “Adopt-a-Ghost” based in Hollywood, California. For a paltry \$10.00 to cover adoption papers and conjuring fees, you could adopt a ghost for your house, condo, apartment, or office . . . like a Cabbage Patch Kid, only cheaper and considerably livelier. Hauntings were guaranteed, and the ghost even came with written tips on ghost-raising to make sure it would stick around.

3. Connie Swart, “Event Still a Scream,” the *Bakersfield Californian*, October 16, 1982, p. 13.

4. Emma Koonse, “Kirk Cameron on Halloween: ‘Christians Should Have the Biggest Party on the Block’” (*Christian Post*, October 20, 2014, <http://www.christianpost.com/news/kirk-cameron-on-halloween-christians-should-have-the-biggest-party-on-the-block-128345/#Jx3ZzPQLf0A8bigp.99>).

5. Barbara G. Walker, *The Woman’s Encyclopedia of Myths and Secrets* (San Francisco, CA: Harper and Row Publishers, 1983), p. 372.

6. *Encyclopedia of Witchcraft and Demonology* (London: Octopus Books Ltd., 1974), p. 166. Introduction by Hans Holzer.

7. Janet and Stewart Farrar, *A Witches Bible*, vol.1, The Sabbats (New York, NY: Magickal Child Publishing, Inc., 1981, 1984), p. 122.

8. The lantern was also called a “corpse lantern” or “fairie fire,” or a will-o’-the-wisp, and numerous fascinating legends about its origins have risen up around it. Some thought it was the spirit of a child which had been buried in the swamp. Others thought it represented the lights fairies used to beckon fools to watery death in the swamps. Another legend tells of a clever fellow named Jack who got himself barred from hell as well as heaven for being something of a Faustian smart aleck and was doomed to run about earth for all eternity with the burning coal he snatched from hell itself with the turnip he was eating just before the gates slammed shut. This story makes little sense to me at all. I mean, would you be eating a turnip while standing at the gates of hell politely requesting admittance? Doubtful. One version of this tale found in an elementary school teacher’s “Halloween Fun” manual observes that the devil threw the burning coal at Jack to drive him away and that Jack caught the thing in his turnip. This makes more sense. Anyway, the Celts carved jack’o’lanterns out of turnips, nonetheless. They probably used turnips because they didn’t have pumpkins. They had to come to America to discover them, which they did during the mass immigration to America during the great potato famine of 1886. They soon realized that pumpkins are a whole lot easier to carve than turnips. They also make nicer pies.

St. James Church in the Los Angeles area held a “Pumpkin Mass” in 1987 in which the priest blessed the parishioners’ Halloween costumes (to be brought in boxes or sacks) and the pumpkins which were to be carved and placed in the sanctuary. The verse quoted for the occasion: “Ye are the light of the world. . . . Let your light so shine before men” (Matthew 5:14, 16).

9. *Encyclopedia of Witchcraft*, p.166.

10. Lewis Spence, *The History of Origins of Druidism* (Great Britain: EP Publishing Ltd., 1976), p. 104.

11. Ibid.

12. Farrar and Farrar, *A Witches Bible*, vol. 1 The Sabbats, op. cit., p. 122.
13. Raymond Buckland, *Witchcraft from the Inside* (St. Paul, MN: Llewellyn Publications, 1975), p. 16.
14. Lewis Spence, *The History of Origins*, op. cit., p. 105.
15. Farrar and Farrar, *A Witches Bible*, vol. 1, The Sabbats, op. cit., p. 122.
16. James Frazer records in *The Golden Bough* (New York, NY: Macmillan Publishing Co., Inc., 1922) that in some areas “people who assisted at the bonfires would wait till the last spark was out and then would suddenly take to their heels, shouting at the top of their voices, “The cropped black sow seize the hindmost!” The saying implies that originally one of the company became a victim in dead earnest” (*The Golden Bough*, p. 736). The “cropped black sow” was a representation of the Goddess Cerridwen in her dark aspect as the Crone, according to Welsh mythology (*A Witches Bible*, vol.1, The Sabbats, p. 125). She is still worshiped in that aspect by Wiccans today, as well as in her more appealing forms of Maiden and Mother.
As the Farrars point out in *A Witches Bible*, vol. 1, The Sabbats, p. 725), “All these victim-choosing rituals long ago mellowed into a mere romp, but Frazer had no doubt of their original grim purpose. What was once a deadly serious ritual at the great tribal fire had become a party game at the family ones”. They may have “mellowed in time,” in most places, but nevertheless, it was the terror of the original sacrifices and demons that most accurately represents the “true spirit” of Halloween. The true “spirit of Halloween” is that of sudden death and murder.
17. Raymond Buckland, *Buckland’s Complete Book of Witchcraft* (St. Paul, MN: Llewellyn Publications, 1986), p. 68.
18. Arnold and Patricia Crowther, *The Secrets of Ancient Witchcraft with the Witches Tarot* (West Caldwell, NJ: University Books, Inc., 1974), pp. 67-68.
19. Ibid., p. 68.
20. Farrar and Farrar, *A Witches Bible*, vol 1, The Sabbats, op. cit., p. 135.
21. Anton Szandor LaVey, *The Satanic Bible* (New York, NY: Avon Books, 1969), p. v of introduction.
22. Anton LaVey clarifies his position on human sacrifice on page 88 of his Satanic Bible, in which he says: “Symbolically, the victim is destroyed through the working of a hex or curse, which in turn leads to the physical, mental or emotional destruction of the ‘sacrifice’ in ways and means not attributable to the magician. The only time a Satanist would perform a human sacrifice would be if it were to serve a two-fold purpose; that being to release the magician’s wrath in the throwing of a curse, and more important, to dispose of a totally obnoxious and deserving individual”.
23. Ezekiel 16:20,21; Jeremiah 32:35; 2 Kings 17:17; Isaiah 57:5.
- 24 Rebecca Jones, “Halloween Parade Off” (*The Eagle Forum*, vol.8, no.4, Fall 1982), p. 17.
25. Ibid.

Zie meer hier :

- Feestdagen: Kerstmis, Pasen, Allerheiligen/Halloween - <http://www.verhoevenmarc.be/feestdagen.htm>